

Vindarna lär mig

Text: Åsa Hagberg

Musik: Nadja Eriksson

1. Vindarna lär mig sin frihet,
släpper all ängslan och tyngd,
burna av osedda händer,
andas befrielsens rymd.

*Så får jag andas frihetens rymd,
andas frihetens rymd.*

2. Fjärilen lär mig sin frihet,
famnad av solstrålens sång
vågar den vingarnas glädje,
lämnar sin skygga kokong.

*Så får jag sjunga frihetens sång,
sjunga frihetens sång.*

3. Vandrigen lär mig sin frihet,
följer sin ringlande färd,
lämnar sitt spår under himlen,
ut i vår vidsträckta värld.

*Så får jag vandra frihetens väg,
vandra frihetens väg.*

Åsa Hagberg

2013-02-25

Bekymmerslöshet

1. Bekymmerslöshet är en blomma,
klädd i sin skimrande dräkt,
den krona som öppnas mot ljuset
växande, tyst utan jäkt,
ja, växande, tyst utan jäkt.

2. Bekymmerslöshet är en fågel,
mättad av grässtråets frö,
den äter ur Skaparens händer,
speglar sin flykt i en sjö,
ja, speglar sin flykt i en sjö.

3. Bekymmerslöshet är en eka,
växande djup blir en famn
som alltid har kraften att bära
fram till en vilande hamn,
ja, fram till en vilande hamn.

Åsa Hagberg
2013-02-25

Enkelhetens gåva

1. Tack för enkelhetens gåva,
den friska smaken av en källa
fyller djupens alla tomrum
upp till brädden av vår törst.

*Enkelhetens gåva, enkelhetens mod,
enkelhetens visshet; Skaparen är god.*

2. Tack för enkelhetens gåva
att känna gräsets doft av lycka
medan tusen syrsor spelar
i sin lust, en symfoni.

Enkelhetens gåva ...

3. Tack för enkelhetens gåva
att vända ansiktet mot solen
i den vind som nuddar jorden,
bli berörd och ta emot.

Enkelhetens gåva ...

*Åsa Hagberg
2013-02-25*

Långsamhetens tid

Allt har sin tid,
sitt ljus, sin skugga, sitt spår.
Sitt stråk av luft,
sitt liv, ett hjärta som slår.

*Skyndsamheten har sin tid,
hämtar kraften av den frid
som finns i långsamhetens tid,
nu är långsamhetens tid.*

Allt har sin tid,
sin rytm, vart steg har sin gång.
Sin tid att gro,
sin tid att sjunga sin sång.

Skyndsamheten ...

Allt har sin tid,
en fråga finner sitt svar.
Den tid som går
blir nu, med framtiden kvar.

Skyndsamheten ...

*Åsa Hagberg
2013-02-24*

Samma spår

1. En tilltrasslad tråd
nystas ut mellan träden,
längs en upptrampad stig.

*Vägen av fotspår
där Gud själv har gått,
samma spår i mitt inre,
samma spår.*

2. Ett strilande sken
silas ner mellan grenar,
ger sitt ljus längs min väg.

*Vägen av ljusspår
där Gud själv har gått,
samma ljus i mitt inre,
samma ljus.*

3. En sprittande sång
blir ett flöde av kvitter,
likt en rännil bärs fram.

*Levande flöden
där Gud själv har gått,
samma ström i mitt inre,
samma ström.*

*Åsa Hagberg
2013-03-02*

Så delas jord och himmel

1. Ett steg intill längs vägen,
en hand till stöd,
ett enkelt krus med vatten,
ett brutet bröd.

*Så delas jord och himmel
och vänskap knyts,
där händerna blir öppna
och brödet bryts.*

2. En blick som bjuder värme,
en lågas glöd,
en vila för det slitna,
ett brutet bröd.

*Så delas jord och himmel
och vänskap knyts,
där händerna blir öppna
och brödet bryts.*

*Åsa Hagberg
2013-02-26*

Tystnaden går

Tystnaden går
med vilsamma steg längs med vägen.
Tystnaden går,
låter mig höra hur vinden får röst genom träden,
ordlösa vägar.

Tystnaden ser
en tanke slå ut i en blomma.
Tystnaden ser
hoppfulla frön i en mognad till tid som skall komma,
ordlösa mönster.

Tystnaden hör
hur enkla små ljud börjar spela.
Tystnaden hör,
bäcken som porlar sin livsväg gör tankarna hela,
ordlösa sånger.

Tystnaden bär
det ordet som svaldes i djupet.
Tystnaden bär,
låter det släppa sin oro och läkas i ljuset,
ordlösa stunder.

Tystnaden går
med vilsamma steg längs med vägen.
Tystnaden går,
låter mig höra hur vinden får röst genom träden,
ordlösa vägar.

Tystnadens sånger.

Åsa Hagberg
2013-02-26